

met frem til her fra justitsministerens side. Så satser vi på, at vi får vedtaget lovforslaget til maj.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Elisabeth Arnold som ordfører.

Elisabeth Arnold (RV):

Det forslag, vi behandler her, er et meget omfattende forslag, et kompliceret forslag, som også den tidligere ordfører var inde på. Det indeholder en lang række ændringer i lov om forsikringsaftaler m.v.

Det bygger på en betænkning fra 2002, og det tilsigter at skabe en bedre retssikkerhed for både forsikringstageren og for den, der har ret til en eventuel ydelse, altså den sikrede.

Kl. 14.05

Lovforslaget bygger endvidere på en del erfaringer indhøstet gennem en række år med diverse sager om forsikrede, der ikke kunne få dækning på grund af mindre unøjagtigheder eller fejl i anmeldelser eller andre oplysninger.

Samlet set må man sige, at forslaget giver en bedre retssikkerhed for forsikringskunder, og det er vi fra Det Radikale Venstres side meget tilfredse med.

Om det spørgsmål, der har fyldt en del af debatten i dag, nemlig om opsigelsesvarslene, må vi sige, at vi fra radikal side godt forstår de ønsker, der har været fra forbrugerside om at få en mindre stavnsbinding. Der har været mange offentlige diskussioner om, hvorvidt man skal være tvunget til at være kunde i et bestemt forsikringselskab i meget lang tid fremover.

Vi forstår også godt branchens betænkeligheder ved at give fuldstændig los, så man giver anledning til shopping mellem forskellige forsikringselskaber og derved undergraver den aktuaræssige beregning, der er af, hvordan forsikringen bliver prissat. Man er jo naturligvis nødt til at sprede risikoen på en del forskellige grupper, og gruppernes størrelse er meget afgørende. For at kunne beregne prisen skal man vide, hvor stor gruppen er.

Spørgsmålet er, om vi skal lovgive allerede nu om det med at få kortere opsigelsesvarsel. Det Radikale Venstre vil gerne ophæve, vil gerne mildne den stavnsbinding, der er nu, men vi er heller ikke interesserede i at give anledning til fuldstændig hæmningsløs shopping mellem forskellige kundetilbud.

Justitsministerens opmærksomhed på sagen er selvfølgelig udmærket, men vi kan godt risi-

kere, at resultatet ikke bliver tilfredsstillende for forbrugerne. Når det er branchen selv, der skal udarbejde reglerne, er det jo, som når man skal sælge elastik i metermål. Det kræver meget høj moral, og det kræver, at der er stor tillid til branchen.

Vi vil fra radikal side gerne bidrage til en indkredsning af, hvorledes vilkårene bør være på det tidspunkt, hvor justitsministeren skal se på det sammen med branchen. Altså kortere opsigelsesvarsel og en fleksibilitet er målet. Vi vil også gerne bidrage til, at vi kan få en ordening, som branchen kan arbejde med.

Men vi ønsker altså også at give branchen det tillidsfulde håndslag at sige, at vi nu overlader det til branchen at udarbejde forslag til det inden næste forår, og så vil vi se på det med de øjne, med hvilke vi også ser på det i dag: Der skal være fleksibilitet. Der skal være mulighed for at slippe ud af et forsikringselskab med kortere varsel, end der er i dag. Så vil vi på det tidspunkt tage stilling til, om vi skal lovgive, på trods af at branchen har haft et godt stykke tid til at prøve at finde sine ben selv.

Men som forslaget ligger her, er vi i udgangspunktet positivt indstillet over for det.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Fru Pernille Rosenkrantz-Theil som ordfører.

Pernille Rosenkrantz-Theil (EL):

Formålet med det her lovforslag siges at være at forbedre retsstillingen for forsikringstageren. Det formål er Enhedslisten selvfølgelig fuldstændig enig i, men desværre lever forslaget slet ikke op til det formål. De forbedringer, der foreslås, er utilstrækkelige, og Enhedslisten vil derfor på en række områder forsøge at samle et flertal for forbedringer af loven.

Efter Enhedslistens opfattelse bør det fastlægges, hvilke oplysninger et forsikringselskab kan indhente ved forsikringstegningen, og hvordan det i givet fald skal ske.

Der skal ikke kunne ske begrænsninger i dækningen, hvis forsikringstageren har svaret korrekt på de spørgsmål, man med nogenlunde rimelighed har mulighed for at svare på. Herudover bør erstatning kun kunne nægtes i de tilfælde, hvor der er forbindelse mellem forsikringsbegivenheden og den oplysning, der ikke er givet.

Det skal ikke være sådan, at fejl, der ikke har nogen som helst betydning for den konkrete sygdom eller skade, skal kunne føre til, at den